Augustinus, Aurelius: Opuscula.
Straßburg, 1489 Seite 92b

q̄lis es:q̇ optas te ab aliquo heredē fieri nō ergo vis vt habeat heredes:in q̇b9 nihil est chari9 primogenitis. Proinde in primogenitis tuis punieris:q̇ ꝯcupiscēdo res alienas.i.qđ tibi iure nō debet:q̄si iuris vmbra perq̄ris. Perdis ḡ ṗmogenita tua. Et facile est q̇dē frēs corꝑaliter ꝑdere ṗmogenitos.mortales eñ sūt hoīes siue añ parētes:siue post parētes moriāt. Istud molestū est ne ꝑ hāc occultā ⁊ iniustā cōcupiscētiā ṗmogenita cordis tui ꝑdas. Primogenita cordis nr̄i fides est nemo eñ bñ oꝑatur:nisi fides p̄cesserit. Oīa oꝑa tua bona filij tui sūt spūales:sꝫ inter istos tibi ṗmogenita fides ē. Quisq̇s rē alienā occulte ꝯcupiscit:internā fidē ꝑdit. Erit eñ primū sine dubio simulator obseq̄ns nō charitate sꝫ fraude:veluti amās eū a quo se cupit fieri heredē. Amare se dicit eū quē mori desiderat:et vt rer̄ ei9 se videat possessorē:optat vt ꝓ priū nō derelinq̄t heredē. Hec frēs cōparatio ⁊ qđāmodo ꝯrietas decē p̄ceptoꝝ ⁊ decē plagaꝝ cautos nos faciat:vt habeam9 securi res nr̄as ī p̄ceptis dei.res in quā nr̄as īteriores:⁊ ī archa ꝯsciētie nr̄e repositas. Ipe sūt thesauri nr̄i:q̇s nobis nec fur:nec latro:nec vicin9 mal9 poterit aliq̄n auferre:vbi nec tinea nec rubigo ē metuēda. Iste sūt eñ ṽe diuitie.i.bona ꝯsciētia:iusticia:misericordia:castitas atq̄ꝫ sobrietas. Qui talib9 reb9 plen9 est:diues est:etiā si ꝺ naufragio nud9 euaserit Sꝫ hec si diligēter attēditis:⁊ q̄ sūt mala fugere:⁊ q̄ bona sūt volueritis auxiliāte deo exercere:eritis popul9 dñi:⁊ de iniq̄ egiptioꝝ societate.i.spūaliū nequiciarū ꝑsecutione liberati:ad terrā repromissionis poteritis feliciter ꝑuenire:auxiliāte dño nostro iesu christo:q̇ viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ Amē.

Libell9 sancti augustini de cognitione vere vite incipit.

SApiētia dei q̄ os muti aperuit:⁊ rudibili aīali hūana ṽba formare tribuit:me q̄ꝫ nō solum sermone.sed etiam scientia imperitum ad fandum impellit:atq̄ꝫ per se ac de se intellecta alijs pie innotescere cōpellit Hui9 ḡ instinctu ad vtilitatē:vt spero:multoꝝ.iter̄ cōmitto me ad corrodendū dentib9 inuidoꝝ:⁊ forsitā ad ꝯfouendū cordib9 dilectoꝝ. Cū christ9 veritas ⁊ vita dicat. Hec est vita eterna vt te solū veꝝ deū cognoscāt.cōstat ꝓfecto naturā rōnalē ad h̄ solū factā vt factorem suū veꝝ deū intelligat.intelligendo diligat:diligēdo ī eo q̇ est eterna vita eternaliter beate viuat. Diuinitatis ergo essentiam rōnabiliter inuestigare:est ad vitam eternā festinare. Hāc ṽo negligēdo ignorare:est vtiq̄ꝫ ad mortē indeficiētē ꝓperare:q2 nimiꝝ hic ab eo ignorabit:dū q̄nq̄ꝫ a beata vita seq̄strabit. Quāobrem cū ꝺ hac p̄clara materia plurimi sanctoꝝ patrū m̄lta gloriosa ꝯscripserint:ipamq̄ꝫ rē simplicioribus obscuriorē reddiderint Libet me ꝑ hec ꝯdensa:q̄si quandā semitaꝫ stilo cōplanare:qua infirmis intellectib9 relicto erroris deuio:ꝑ planū veritatis liceat libere ambulare. Sꝫ hic quilibet inuidus nebulosa facie mihi occurrit:et virus diu sub liuido corde concretuꝫ in me acerbiter euomit. Quid tu inquiens tentas ligna siluis importare:aut redūdanti mari vndā instillare? Hui9 tā mordacis mordacē dentē hec petra retūdat:⁊ venenū maliciose euomitū ī viscera ipsius denuo torquēda refundat. Inuidia dyaboli intrauit mors in orbē terrarum imitant illū:qui sūt ex parte ei9. O inuide infelix:qui aliena felicitate torqueris:alieno damno depasceris:ipsis reb9 probas te esse ex parte ei9.q̇ inuides alijs qđ tu ignoras scire.ac mihi ob piū laboreꝫ collatū egris suspirijs ingemiscis:quod tibi ob desidiam:immo ob inuidiam denegatum cognoscis. Age miser:potius letiferum virus quo turges euome:salubre dilectionis antidotū excipe. Sin autē parti patris tui nigro felle tabescēs faueto. Ego aūt cū īuidia tabescēte iter nō habeo. Egregiā scripturaꝝ siluā alacer ingrediēs:nō in eam:vt tu venenata lingua asseris:ligna deferens:sed preciosum vite lignum iusticiam esurientibus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
https://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/ia01218000/0198
gefördert durch Baden-Württemberg